

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

30 päivänä kesäkuuta 2004*

Asiassa T-107/02,

GE Betz Inc., aikaisemmin BetzDearborn Inc., kotipaikka Trevose, Pennsylvania (Yhdysvallat), edustajinaan asianajajat G. Glas ja K. Manhaeve, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV),
asiamiehenään aluksi E. Joly, sittemmin G. Schneider,

vastaajana,

sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) valituslautakunnassa käydyin menettelyn vastapuolena ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Atofina Chemicals Inc., kotipaikka Philadelphia, Pennsylvania (Yhdysvallat),
edustajinaan barrister M. Edenborough ja solicitor M. Medycky,

jossa kantaja vaatii sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit)
ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista
(asia R 1003/2000-1), joka koskee Atofina Chemicals Inc:n ja GE Betz Inc:n välistä
väitemenettelyä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit
J. Pirrung ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.4.2002 toimitetun
kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.7.2002 toimitetun
vastineen,

ottaen huomioon Atofina Chemicals Inc:n ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-
meen 26.7.2002 toimittaman väliintulijan vastineen,

ottaen huomioon 17.9.2003 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 42 ja 73 artiklassa säädetään seuraavaa:

”42 artikla

Väite

— —

3. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. — — Väitteen tekijä voi viraston asettamassa määräajassa esittää väitteensä tueksi seikkoja, todisteita ja huomautuksia.

— —

73 artikla

Päätösten perustelu

Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.”

- 2 Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1; jäljempänä täytäntöönpanoasetus) 15–18 ja 20 sääntö on laadittu seuraavalla tavalla:

”15 sääntö

Väiteilmoituksen sisältö

— —

2. Väiteilmoituksessa on oltava:

— —

b) aikaisemmasta tavaramerkistä tai oikeudesta, johon väite perustuu,

- i) jos väite perustuu aikaisempaan tavaramerkkiin, maininta tästä ja siitä, että tavaramerkki on yhteisön tavaramerkki tai maininta jäsenvaltiosta tai

jäsenvaltioista, tarvittaessa mukaan lukien Benelux-maat, jossa tai joissa tavaramerkki on rekisteröity tai rekisteröintiä on haettu, tai, kun aikaisempi tavaramerkki on kansainvälinen rekisteröity tavaramerkki, maininta siitä, mitä jäsenvaltiota tai jäsenvaltioita, tarvittaessa mukaan lukien Benelux-maat, aikaisemman tavaramerkin suoja koskee,

- ii) tarvittaessa hakemusnumero tai rekisterinumero ja hakemispäivä, mukaan lukien aikaisemman tavaramerkin etuoikeuspäivä,

— —

- vi) aikaisemman tavaramerkin tai oikeuden kuvaus ja tarvittaessa sanallinen selitys,

- vii) tavarat ja palvelut, joita varten aikaisempi merkki on rekisteröity tai rekisteröintiä haettu tai joiden suhteen aikaisempi merkki on yleisesti tunnettu asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla tai laajalti tunnettu mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla; väitteentekijän on luetellessaan kaikki tavarat ja palvelut, joita varten aikaisempi merkki on suojattu, myös osoitettava ne tavarat ja palvelut, joihin väite perustuu,

— —

16 sääntö

Väitteen tueksi esitettävät seikat, todisteet ja perustelut

1. Väiteilmoitus voi sisältää väitteen tueksi esitettäviä seikkoja, todisteita ja perusteluita sekä väitettä tukevia asiakirjoja.

2. Jos väite perustuu aikaisempaan merkkiin, joka ei ole yhteisön tavaramerkki, väiteilmoitukseen on liitettävä todisteet aikaisemman merkin rekisteröinnistä tai hakemisesta, esimerkiksi rekisteröintitodistus. — —

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut seikat, todisteet ja perustelut sekä muut väitettä tukevat asiakirjat sekä 2 kohdassa tarkoitetut todisteet voidaan, jollei niitä ole toimitettu yhdessä väiteilmoituksen kanssa tai sen toimittamisen jälkeen, toimittaa väitemenettelyn alkamisen jälkeen viraston 20 säännön 2 kohdan mukaisesti määräämän ajan kuluessa.

17 sääntö

Väitemenettelyssä käytettävät kielet

1. Jos väiteilmoitusta ei ole jätetty yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kielellä, jos tuo kieli on jokin viraston kielistä, tai hakemusta tehtäessä ilmoitetulla

toisella kielellä, väitteentekijän on jätettävä käänнос väiteilmoituksesta jollain näistä kielistä yhden kuukauden kuluessa väiteajan umpeutumisesta.

2. Jos väitteen tukena olevia 16 säännön 1 ja 2 kohdan mukaisia todisteita ei toimiteta väitemenettelyn kielellä, väitteentekijän on toimitettava käännos todisteista tällä kielellä yhden kuukauden kuluessa väiteajan umpeutumisesta tai mahdollisesti viraston 16 säännön 3 kohdan mukaisesti asettaman määräajan kuluessa.

— —

18 sääntö

Väiteilmoituksen hylkääminen puutteellisena

1. Jos väite ei viraston mielestä täytä asetuksen (EY) N:o 40/94 42 artiklan säännöksiä tai jos väiteilmoituksessa ei tarkasti yksilöidä hakemusta, jota vastaan väite tehdään, tai aikaisempaa merkkiä, johon väite perustuu, virasto hylkää väiteilmoituksen puutteellisena, jollei puutteita poisteta ennen väiteajan päättymistä.

— —

2. Jos virasto toteaa, että väiteilmoitus ei vastaa muita asetuksen (EY) N:o 40/94 säännöksiä tai näiden sääntöjen määräyksiä, se ilmoittaa asiasta väitteentekijälle ja kehottaa tätä poistamaan havaitut puutteet kahden kuukauden kuluessa. Jos puutteita ei poisteta ennen määräajan päättymistä, virasto hylkää väiteilmoituksen puutteellisena.

— —

20 sääntö

Väitteen tutkiminen

— —

2. Jos väitteentekijä ei ole toimittanut 16 säännön 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seikkoja, todisteita ja perusteluja, virasto kehottaa väitteentekijää toimittamaan tämän aineiston viraston asettaman määräajan kuluessa. — — ”

Asian tausta

- 3 Kantaja teki 20.11.1997 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä virasto) sanamerkin BIOMATE rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi koskevan hakemuksen.
- 4 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 1, ja ne vastaavat seuraavaa määrittelyä:

— luokka 1: ”Kemialliset tuotteet teollisuuden vesi- ja prosessijärjestelmissä käytettävänä eliöntorjunta-aineina”.

- 5 Hakemus julkaistiin 21.9.1998 yhteisön tavaramerkkilehden numerossa 72/98.
- 6 Atofina Chemicals Inc., tämän asian väliintulija, teki 21.12.1998 päivätyllä kirjeellä, jonka virasto vastaanotti 22.12.1998, väitteen tämän tavaramerkkihakemuksen rekisteröintiä vastaan. Väite perustui seuraavaan kuviomerkkiin:

bioMεT

- 7 Tälle kuviomerkillle on tehty seuraavat rekisteröinnit:
- Beneluxin tavaramerkkivirastossa tehty rekisteröinti nro 39765, jonka hakemispäivänä on 28.6.1971 ja joka on tehty Nizzan sopimuksen luokkaan 1 ja 5 kuuluvia tavaroita varten, toisin sanoen:
 - luokka 1: "Kemikaalit teollisiin, tieteellisiin, maatalous-, puutarhanhoito- ja metsätaloustarkoituksiin (sieni-, rikkaruoho- ja tuholaismyrkkyyä lukuun ottamatta), erityisesti makro- ja mikro-organismien tuhoamista varten"
 - luokka 5: "Sieni-, rikkaruoho- ja tuholaismyrkyt"

— Ranskassa tehty rekisteröinti (uusittu numerolla 1665517), jonka hakemispäivänä on 23.1.1980 ja joka on tehty Nizzan sopimuksen luokkaan 1 kuuluvia tavaroita varten, toisin sanoen:

— luokka 1: ”Biosideinä käytettävät kemialliset aineet ja seokset”

— Kansainvälinen rekisteröinti nro R 325543, jonka rekisteröintipäivänä on 8.11.1966, joka on peräisin Beneluxin tavaramerkkivirastosta ja jonka vaikutukset ovat voimassa Itävallassa, Ranskassa, Italiassa ja Portugalissa Nizzan sopimuksen luokkaan 1 ja 5 kuuluvia tavaroita varten, toisin sanoen:

— luokka 1: ”Kemikaalit teollisiin, tieteellisiin, maatalous-, puutarhanhoito- ja metsätaloustarkoituksiin”

— luokka 5: ”Kemialliset tuotteet erityisesti makro- ja mikro-organismien tuhoamista varten”.

8 Väite perustui myös sanamerkille BIOMET, joka on rekisteröity Italiassa (uusittu numerolla 400859) ja jonka hakemispäivänä on 30.5.1962 ja joka on rekisteröity Nizzan sopimuksen luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten, toisin sanoen:

— luokka 5: ”Pieneliöitä tuhoavina aineina käytetyt kemialliset aineet ja seokset”.

- 9 Lopuksi väite perustui merkkiin BIOMET, jota ei ole rekisteröity mutta jota käytetään Benelux-maissa, Ranskassa, Italiassa, Itävallassa ja Portugalissa.
- 10 Väite esitettiin kaikkia hakemuksessa tarkoitettuja tuotteita vastaan, ja se perustui kaikkiin tuotteisiin, joita aikaisemmillä rekisteröidyillä tavaramerkeillä tarkoitettiin.
- 11 Siltä osin kuin on kyse aikaisemmista rekisteröidyistä tavaramerkeistä, väitettä perusteltiin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdalla ja 5 kohdalla. Siltä osin kuin on kyse edellä mainitusta merkistä, jota ei ole rekisteröity, väitettä perusteltiin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 4 kohdalla.
- 12 Väiteilmoitukseen liitettiin jäljennökset aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistuksista.
- 13 Väiteosasto lähetti 7.4.1999 väliintulijalle seuraavalla tavalla laaditun faksin:

"Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

— —

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.”

(”Ilmoitus väiteilmoituksessa olevista puutteista (täytäntöönpanoasetuksen 15 sääntö ja 18 säännön 2 kohta)

— —

Väiteilmoituksen tutkimisesta on ilmennyt, että tavaroita ja palveluita ei ole ilmoitettu väitemenettelyn kielellä (englanti).

Tämä puute on korjattava kahden kuukauden määräajassa, joka alkaa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta ja jota ei voida jatkaa, toisin sanoen viimeistään 7.6.1999.

Muuten väiteilmoitusta ei oteta tutkittavaksi.”

- 14 Väliintulija toimitti 28.5.1999 päivätyllä faksilla käännöksen luetteloista, joissa on lueteltu aikaisempien tavaramerkkien kattamat tavarat. Tässä faksissa todetaan myös seuraavaa:

"If further information is required, please let us know."

(Pyydämme teitä ilmoittamaan meille, jos tarvitsette lisätietoja).

- 15 Väiteosasto lähetti väliintulijalle 29.6.1999 toisen faksin, jonka sanamuoto on seuraava:

"Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

— —

Your opposition has been communicated to the applicant.

— —

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition — —

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.”

(”Väitteentekijälle tehty ilmoitus, joka koskee väitemenettelyn kontradiktorisen vaiheen aloittamispäivää ja väitteen tueksi esitettävien seikkojen, todisteiden ja perusteluiden viimeistä toimittamispäivää (täytäntöönpanoasetuksen 19 säännön 1 kohta, 16 säännön 3 kohta, 17 säännön 2 kohta ja 20 säännön 2 kohta).

— —

Väitteenne on annettu tiedoksi tavaramerkkihakemuksen esittäjälle.

— —

Menettelyn kontradiktorinen vaihe alkaa 30.8.1999.

Teille myönnetään tämän ilmoituksen vastaanottamisesta alkaen neljän kuukauden määräaika, joka siis päättyy 29.10.1999 ja jonka aikana voitte toimittaa kaikki täydentävät seikat, todisteet tai perustelut, joiden katsotte olevan tarpeelliset tukemaan väitettänne. — —

Olkaa hyvä ja huomioikaa, että kaikkien asiakirjojen on oltava laadittu väitemenettelyn kielellä tai niihin on liitettävä käännös.”

- 16 Tätä neljän kuukauden määräaika jatkettiin 23.3.2000 saakka. Päivää ennen määräajan päättymistä väliintulija vaati, että määräaika vielä jatkettaisiin. Virasto hylkäsi tämän vaatimuksen, koska se katsoi, että sen tueksi esitetyt syyt olivat puutteelliset. Koska vaatimus kuitenkin esitettiin päivää ennen määräajan päättymistä, virasto myönsi väliintulijalle yhden päivän ylimääräisen määräajan sellaisten seikkojen esittämistä varten, joilla väitettä voitiin perustella. Väliintulija esitti tämän viimeksi mainitun määräajan puitteissa lisäperusteluita, eli sääntömääräisen ilmoituksen, esitteitä ja nimilapun.
- 17 Väiteosasto päätti 7.9.2000 tekemällään päätöksellä, että siltä osin kuin on kyse aikaisemmasta merkistä, jota ei ole rekisteröity tavaramerkkinä, väitettä ei voitu ottaa tutkittavaksi ja että muilta osin väite ei täyttänyt asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 5 kohdassa asetettuja edellytyksiä muun muassa sen vuoksi, että koska väitteentekijä ei ollut toimittanut asetetussa määräajassa aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten käännöstä, se ei ollut esittänyt näyttöä väitteen perustana olevien aikaisempien rekisteröintien pätevydestä ja oikeudellisesta asemasta.
- 18 Näillä perusteilla väiteosasto hylkäsi väitteen kokonaisuudessaan ja velvoitti väliintulijan korvaamaan aiheutuneet kulut.

- 19 Väliintulija valitti 13.10.2000 väiteosaston päätöksestä.
- 20 Valituslautakunta päätti 17.1.2002 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), joka kantajan mukaan annettiin sille tiedoksi kirjatulla kirjeellä, jonka se vastaanotti 8.2.2002, seuraavaa:
- valitus hylättiin väitteen tutkimatta jättämisen osalta siltä osin kuin se koski aikaisempaa merkkiä, jota ei ollut rekisteröity tavaramerkkinä

 - väiteosaston päätös kumottiin muilta osin

 - asia palautettiin väiteosastoon edelleen päätettäväksi

 - jokainen osapuoli veloitettiin korvaamaan omat valitusmenettelystä aiheutuneet kulunsa.
- 21 Valituslautakunta kumosi osittain väiteosaston päätöksen ja katsoi, että koska väiteosasto lähetti väitteentekijälle edellä 13 ja 15 kohdassa mainitut faksit, se synnytti väitteentekijässä perustellun luottamuksen siihen, että väiteilmoituksen liitteenä olleissa rekisteröintitodistusten jäljennöksissä ei ollut muotoa koskevia virheitä.

Oikeudenkäyntimenettely

- 22 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen englannin kielellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.4.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 23 Koska muut osapuolet eivät vastustaneet sitä, että oikeudenkäyntikieli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa olisi englanti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräsi tämän oikeudenkäyntimenettelyn kieleksi englannin.
- 24 Virasto toimitti vastineensa 23.7.2002. Väliintulija toimitti vastineensa 26.7.2002.
- 25 Kantaja toimitti 17.10.2002 kirjelmän, jossa se vetosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 3 kohtaan. Koska kantaja ei ollut esittänyt vastauskirjelmän esittämistä koskevaa vaatimusta ja koska väliintulijan ja viraston vastineet eivät sisältäneet uusia oikeudellisia perusteita tai vaatimuksia, jotka olisivat oikeuttaneet tämän määräyksen mukaisen kirjelmän esittämisen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti olla lisäämättä tätä kirjelmää asiakirja-aineistoon.

Asianosaisten vaatimukset

- 26 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä

i) kumotaan väiteosaston 7.9.2000 tekemä päätös

ii) palautetaan asia väiteosastoon edelleen ratkaistavaksi

iii) todetaan, että jokainen osapuoli vastaa valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien sille valituslautakunnassa käydyin menettelyn puitteissa aiheutuneet kulut.

27 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— hyväksyy kantajan vaatimuksen riidanalaisen päätöksen kumoamisesta

— toteaa, että jokainen osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

28 Väliintuliija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— hylkää kanteen

- kumoo väiteosaston päätöksen siltä osin kuin siinä todetaan, että aikaisempiin rekisteröinteihin perustuvaa väitettä ei ollut asianmukaisesti perusteltu

- kumoo väiteosaston menettelykuluista tekemän päätöksen

- palauttaa asian väiteosastoon edelleen päätettäväksi

- velvoittaa kantajan korvaamaan sille tässä oikeudenkäyntimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Asianosaisten vaatimukset

Viraston vaatimusten ulottuvuus

- 29 Virasto täsmensi istunnon aikana ensimmäiseksi, että se ei vaadi ensimmäisessä vaatimuksessaan enempää kuin kantaja vaatii. Näin ollen viraston ensimmäinen vaatimus on aiheellista ymmärtää siten, että siinä pyritään tukemaan kantajan ensimmäistä vaatimusta.
- 30 Seuraavaksi virasto täsmensi istunnon aikana, että se vaatii toissijaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta antamaan muiden osapuolten esittämien vaatimusten ja väitteiden perusteella asianmukaisena pitämänsä ratkaisun. Näin ollen virasto ilmeisestikin jättää ratkaisun sisällön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaan.

- 31 Tässä asiayhteydessä on korostettava, että väliintuliija on myös istunnon aikana väittänyt, että koska valituslautakunta ei sellaisenaan ole edustettuna ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, viraston tehtävänä on edustaa sitä.
- 32 Tältä osin on muistutettava ensimmäiseksi, että virasto on perustettu asetuksella N:o 40/94 muun muassa yhteisön tavaramerkkiin liittyvän oikeuden hallintoa varten ja että tämän asetuksen nojalla sen on tarkoitus harjoittaa jokaista eri tehtäväänsä tämän yleisen tehtävän edun mukaisesti.
- 33 Seuraavaksi on huomioitava, että vaikka valituslautakunnat ovat osa virastoa (asia T-110/01, *Vedial v. SMHV — France distribution (HUBERT)*, tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. II-5275, 19 kohta) ja vaikka valituslautakunnan, tutkijan ja/tai toimivaltaisen osaston välillä vallitsee toiminnallinen jatkuvuus (asia T-163/98, *Procter & Gamble v. SMHV (BABY-DRY)*, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2383, 38 kohta), valituslautakunnilla ja niiden jäsenillä on toiminnallinen riippumattomuus niiden suorittaessaan tehtäviään. Virasto ei voi antaa niille ohjeita.
- 34 Näissä olosuhteissa on myönnettävä, että vaikka virastolla ei ole edellytettyä asiavaltuutta nostaakseen kanteen valituslautakunnan päätöksestä, päinvastoin sen ei voida edellyttää järjestelmällisesti puolustavan kaikkia valituslautakunnan riitautettuja päätöksiä tai vaativan aina, että kaikki tällaisista päätöksistä nostetut kanteet on hylättävä.
- 35 Vaikka virasto määritteli työjärjestyksen 133 artiklan 2 kohdassa vastaajaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, tämä ei voi muuttaa asetuksen N:o

40/94 yleisestä järjestelmästä johtuvia seurauksia, kun on kyse valituslautakunnista. Tällä määräyksellä mahdollistetaan enintään oikeudenkäyntikuluista päättäminen sellaisessa tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan tai sitä muutetaan, riippumatta siitä, millä kannalla virasto on ollut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

- 36 Näin ollen mikään ei estä virastoa yhtymästä kantajan vaatimukseen tai jättämästä ratkaisun sisältöä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaan siinä yhteydessä, kun se esittää kaikki asianmukaisina pitämänsä perustelut edellä 32 kohdassa mainitun tehtävänsä puitteissa antaakseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tietoja.
- 37 Lisäksi on korostettava, että vaikka vasta istunnon aikana esitetty uusi vaatimus on väistämättä myöhästynyt eikä sitä siis oteta tutkittavaksi, nyt käsiteltävänä olevassa asiassa istunnon aikana esitettyä toissijaista täsmennystä ei voida pitää varsinaisena vaatimuksena eikä sen tutkittavaksi ottamista tule arvioida.

Väliintulijan vaatimusten ulottuvuus

- 38 Väliintulija täsmensi istunnon aikana, että se esitti toisen, kolmannen ja neljännen vaatimuksensa vain välttääkseen epäselvyyksiä ja että koska nämä vaatimukset todellisuudessa ovat automaattisesti seurausta sen ensimmäisestä vaatimuksesta, se ei vaadi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta enempää kuin se vaatii ensimmäisessä ja viidennessä vaatimuksessaan. Täten väliintulijan vaatimukset on ymmärrettävä siten, että niissä vaaditaan kanteen hylkäämistä ja kantajan velvoittamista korvaamaan väliintulijalle tämän oikeudenkäyntimenettelyn yhteydessä aiheutuneet kulut.

Asiakysymys

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

- 39 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, joka koskee täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdan rikkomista.
- 40 Kantaja väittää, että valituslautakunta hyväksyi väiteosaston toteamuksen, jonka mukaan rekisteröintitodistuksia ei toimitettu väitemenettelyn kielellä ja yhtäkään näiden todistusten käännöstä ei toimitettu ajoissa. Kantaja katsoo, että koska aikaisempien tavaramerkkien pätevydestä ja oikeudellisesta asemasta ei ollut mitään näyttöä, niille perustuva väite oli hylättävä perusteettomana.
- 41 Lisäksi kantaja väittää, että valituslautakunta katsoi virheellisesti väiteosaston 7.4.1999 ja 29.6.1999 päivätyjen faksien perusteella, että väiteosasto oli loukannut väliintulijan perusteltua luottamusta.
- 42 Kantaja katsoo, että koska 7.4.1999 päivätyssä faksissa viitataan nimenomaisesti täytäntöönpanoasetuksen 15 sääntöön ja 18 säännön 2 kohtaan ja tutkimatta jättämisen mahdollisuuteen ja koska väiteilmoitus ei vastannut täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohdan vii alakohdassa asetettuja edellytyksiä, tätä faksia ei voitu tulkita muuten kuin siten, että se koskee väiteilmoituksen tutkimatta jättämistä, eikä siten, että se liittyy todisteisiin, jotka on esitettävä väitteen tueksi ja joiden osalta ei kantajan mukaan ole olemassa syytä jättää ne tutkimatta. Kantaja katsoo, että väliintulija korjasi 28.5.1999 päivätyllä faksilla väiteosaston mainitseman väiteilmoituksen puutteen.

- 43 Kantaja täsmentää, että toisin kuin tapauksessa, jossa on kyse tutkimatta jättämisestä, väiteosastolla ei ollut velvollisuutta ilmoittaa väitteentekijälle siitä, että täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdassa tarkoitettu käännös puuttui.
- 44 Kantajan mukaan väitteentekijän on esitettävä väitteensä tueksi tarpeellisina pitämänsä todisteet. Sen mukaan nyt käsiteltävänä olevassa asiassa väliintulija ei voinut korjata tähän liittyviä puutteita vain siten, että se yleisluontoisin termein kehotti väiteosastoa ilmoittamaan sille, jos se tarvitsi lisätietoja, niin kuin se teki 28.5.1999 päivätyssä faksissaan, erityisesti koska tällä faksilla vastattiin 7.4.1999 päivätyyn faksiin, joka koski väitteen tutkittavaksi ottamista. Jos päädytään päinvastaiseen vaihtoehtoon, väiteosastolle asetettaisiin velvollisuus avustaa väitteentekijää.
- 45 Siltä osin kuin on kyse 29.6.1999 päivätyistä faksista, sen ainoa tarkoitus oli kantajan mukaan tarjota väliintulijalle asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 3 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 3 kohdan lisätodisteita väitteensä tueksi.
- 46 Kantaja katsoo, että 7.4.1999 tai 29.6.1999 päivätyt faksit eivät kumpikaan, tarkasteltuina erikseen tai yhdessä, voineet saada väliintulijassa aikaan perusteltua luottamusta siltä osin kuin on kyse täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdan kielivaatimuksista. Sen mukaan 29.6.1999 päivätyssä faksissa sen sijaan pyrittiin kiinnittämään väliintulijan huomio näihin vaatimuksiin.
- 47 Virasto katsoo, että valituslautakunta katsoi aivan oikein, että esillä olevassa asiassa ei noudatettu täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohtaa. Viraston mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti asiassa T-232/00, Chef Revival USA vastaan SMHV — Massagué Marin (Chef), 13.6.2002 antamassaan tuomiossa (Kok. 2002, s. II-2749, 42 kohta), että täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön

2 kohdan b alakohdan vii alakohdasta johtuva velvollisuus, jonka mukaan on ilmoitettava, mitkä tavarat aikaisempi tavaramerkki kattaa, on erotettava asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 3 kohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 1 ja 2 kohdassa ja 20 säännön 2 kohdassa tarkoitetusta velvollisuudesta, jonka mukaan seikoista, todisteista ja perusteluista on esitettävä yksityiskohtaisia tietoja. Viraston mukaan täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 2 kohdan mukaan ensiksi mainitun velvollisuuden laiminlyönnistä johtuu, että väitettä ei oteta tutkittavaksi, kun taas jälkimmäisessä velvollisuudessa tarkoitettujen tietojen esittämättä jättämisestä aiheutuu, että niitä ei oteta huomioon siinä yhteydessä, kun väite tutkitaan aineellisilta osin.

48 Koska täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdassa asetetaan väitteentekijälle velvollisuus toimittaa menettelykielelle tehty käänös väitteen tueksi esitetyistä todisteista, se, että tällaista käänöstä ei ole esitetty, vastaa viraston mukaan sitä, että tällaisia todisteita ei ole esitetty. Näin ollen väiteosastolla ei ole muuta mahdollisuutta kuin hylätä kyseinen väite.

49 Sen sijaan viraston mukaan valituslautakunta katsoi virheellisesti, että väliintulijan perusteltua luottamusta oli loukattu.

50 Tältä osin virasto katsoo ensimmäiseksi, että väliintulija ei voinut perustellusti väittää, että sillä ei ollut tietoa asian kannalta merkityksellisistä säännöksistä, koska nämä säännökset ovat selkeät eikä niitä ole muutettu niiden voimaantulon jälkeen.

51 Toiseksi virasto katsoo, että väiteosasto ei tehnyt väliintulijalle 7.4.1999 tai 29.6.1999 päivätyissä fakseissa täsmällisiä, nimenomaisia tai implisiittisiä, lupauksia siltä osin, että esitetyillä todisteilla täytettiin kielelliset edellytykset.

- 52 Kolmanneksi virasto katsoo, että 29.6.1999 päivätyn faksin kaltaiset ilmoitukset eivät luonteensa vuoksi voi olla täsmällisiä tai erityisiä. Ensimmäiseksi virasto katsoo, että asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 3 kohdasta ja täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 3 kohdasta ja 20 säännön 2 kohdasta johtuu, että viraston tehtävä on kehottaa yleisluontoisesti väitteentekijää esittämään seikkoja, todisteita ja perusteluita, eikä ilmoittaa erityisistä puutteista. Viraston mukaan tällaisista puutteista ilmoittaminen edellyttäisi asian tutkimista aineelliselta kannalta ennen tällaisten seikkojen, todisteiden ja perusteluiden esittämistä; tämä ei kuitenkaan viraston mukaan ollut lainsäätäjän tarkoituksena, ja tällainen tutkiminen on väitemenettelyn kontradiktorisen luonteen vuoksi poissuljettu. Seuraavaksi asetuksen N:o 40/94 74 artiklasta ja täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 3 kohdasta johtuu, että kun väite on kerran otettu tutkittavaksi, osapuolet voivat vapaasti esittää asiansa valitsemallaan tavalla. Lopuksi virasto katsoo, että asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdasta johtuu, että virasto ei saa avustaa väitteentekijää esitettävien seikkojen, todisteiden ja perusteluiden osalta. Sen mukaan näitä periaatteita sovelletaan analogisesti kielellisiin edellytyksiin.
- 53 Virasto viittaa useisiin valituslautakuntien päätöksiin ja huomauttaa vielä, että ei ole yksimielisyyttä siitä, onko 29.6.1999 päivätystä faksissa käytetty vakiosanamuoto riittävän selkeä. Virasto katsoo kuitenkin, että tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi.
- 54 Väliintulija väittää, että kun jokaisella osapuolella on ilman epäselvyyksiä tiedossaan oleelliset asiat seikoista, todisteista ja perusteluista, joita toinen osapuoli aikoo käyttää perusteina, väitteen on katsottava olevan asianmukaisesti perusteltu.
- 55 Väliintulija katsoo, että esillä olevassa asiassa väiteilmoituksessa todettiin, että väitelomakkeessa oli liitteenä jäljennökset rekisteröintitodistuksista ja että väite perustui kaikkiin tavaroihin, joita varten aikaisemmat tavaramerkit oli rekisteröity. Väliintulijan mukaan 7.4.1999 päivätyn faksin merkitys oli luonnollisesti, että näissä todistuksissa tarkoitettut tavaraluettelot olivat osa väiteilmoitusta ja ne oli käännettävä väitemenettelyn kielelle. Tämä käänös toimitettiin väliintulijan

mukaan 28.5.1999. Täten väitteen perusteltavuuden määrittelemistä varten oleelliset tiedot joko sisältyivät sellaisenaan väiteilmoitukseen tai ne liitettiin siihen viittauksella tavaruetteloiden käännökseen, joka toimitettiin 28.5.1999 päivätyllä faksilla.

- 56 Väliintulija huomauttaa, että kaikkia rekisteröintitodistuksen sisältämiä tietoja ei ole tarpeellista kääntää, koska joillakin sen sisältämällä tiedoilla ei ole merkitystä asian kannalta tai niitä ei voida kääntää, esimerkiksi nimet ja luvut, ja että lisäksi tietoa, esimerkiksi etuoikeuspäivää, ei ole tarpeellista kääntää silloin kun siihen ei ole vedottu. Tältä osin väliintulija lisäsi istunnon aikana, että silloin kun asiassa vedotaan vain pieneen osaan pitkää asiakirjaa, sen mukaan on suhteetonta ja järjetöntä, että koko asiakirja on käännettävä.
- 57 Väliintulija viittaa täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 1 ja 2 kohtaan ja lisää, että ei ole olemassa mitään velvollisuutta toimittaa aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten koko käännöstä.
- 58 Istunnon aikana väliintulija väitti myös, että väitteen perustana olevan tavaramerkin pätevyyden todiste ja oikeudellinen asema eivät johdu rekisteröintitodistuksen käännöksestä, vaan itse rekisteröintitodistuksista.
- 59 Lisäksi väliintulija väittää 29.6.1999 päivätyin faksin osalta, että kun sitä tarkastellaan sen tavallisessa merkityksessä, se merkitsi, että 7.4.1999 päivätyssä faksissa todettu puute oli korjattu ja että väitettä ei siis jätettäisi tutkimatta. Tässä faksissa tehdyssä menettelykieltä koskevassa huomiossa viitattiin väliintulijan mukaan täydentäviin, ei

jo esitettyihin seikkoihin, todisteisiin ja perusteluihin. Väliintulija katsoo, että jos väiteosasto katsoi, että kyseistä puutetta ei ollut korjattu, sen olisi pitänyt johdonmukaisuussyistä jättää väite tutkimatta, mikä ei ollut asian laita.

- 60 Väliintulija hyväksyy valituslautakunnan päättelyn, jonka mukaan väliintulija saattoi väiteosaston toteamusten perusteella perustellusti luottaa siihen, että se oli noudattanut edellytyksiä, joita väitteelle on asetettu, jotta sen voidaan katsoa olevan perusteltu.
- 61 Lopuksi väliintulija viittaa viiteen viraston valituslautakunnan päätökseen, joissa sen mukaan päätettiin, että kaikkia kyseessä olleisiin rekisteröintitodistuksiin sisältyneitä tietoja ei ollut tarpeellista kääntää, ja se esittää, että kahdessa näistä päätöksestä kyseinen väitteentekijä saattoi väiteosaston toiminnan vuoksi vedota perusteltuun luottamukseen, joka koski sitä, oliko se noudattanut edellytyksiä tältä osin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 62 Ainoan kanneperusteen tueksi esittämässään perusteluissa kantaja erottelee väitemenettelyn kielellisiä edellytyksiä ja muun muassa täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdan rikkomista koskevan kysymyksen kysymyksestä, joka koskee sitä, loukkasiko väiteosasto väliintulijan perusteltua luottamusta. Myös virasto ja väliintulija tekevät saman erottelun. Tätä erottelua on käytettävä tutkittaessa tätä ainoaa kanneperustetta.

Väitemenettelyn kielelliset vaatimukset

- 63 Siltä osin kuin on kyse niitä aikaisempia tavaramerkkejä koskevista kielellisistä edellytyksistä, joihin väite perustuu, valituslautakunta totesi riidanalaisen päätöksen 23 kohdassa, että ”väitteentekijän [väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa] olisi siis toimitettava menettelykielellä rekisterissä olevat täsmälliset tiedot”. Valituslautakunta lisäsi, että esillä olevassa asiassa oli selvää, että väitteentekijä ei ollut esittänyt täydellistä käännöstä toimivaltaisten viranomaisten tätä varten toimittamista tai julkaisemista asiakirjoista. Tältä osin on aiheellista todeta, että yksikään osapuoli ei kiistä tätä viimeksi mainittua toteamusta.
- 64 Käsiteltävänä olevassa asiassa on riidatonta, että väiteilmoituksessa todettiin, että väitelomakkeen liitteenä oli jäljennökset rekisteröintitodistuksista ja että väite perustui kaikkiin tavaroihin, joita varten aikaisemmat tavaramerkit oli rekisteröity, mutta että näistä tavaroista laadittuihin luetteloihin ei ollut liitetty menettelykielellä laadittua käännöstä.
- 65 Näin ollen väiteilmoituksella ei täytetty täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohdan vii alakohdasta ja 17 säännön 1 kohdasta johtuvaa kielellistä edellytystä, koska siinä ei ollut menettelykielellä laadittua käännöstä niiden tavaroiden ja palveluiden luetteloista, joita varten aikaisemmat tavaramerkit oli rekisteröity. Tämä tilanne ei ole yksi täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 1 kohdassa mainituista tapauksista, vaan se kuuluu 18 säännön 2 kohtaan, jossa tarkoitetaan tapauksia, joissa väiteilmoituksella täytetään asetuksen N:o 40/94 tai täytäntöönpanoasetuksen muissa säännöksissä asetetuista edellytyksistä vain ne, jotka on mainittu täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 1 kohdassa; nämä muut säännökset ovat nyt käsiteltävänä olevassa asiassa täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohdan vii alakohta ja 17 säännön 1 kohta.

- 66 Näin ollen kun väiteosasto kehotti 7.4.1999 päivätyllä faksilla väliintulijaa toimittamaan menettelykielellä laaditun käännöksen niiden tavaroiden ja palveluiden luetteloista, joita varten aikaisemmat tavaramerkit oli rekisteröity, väiteosasto toimi täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohdan vii alakohdan, 17 säännön 1 kohdan ja 18 säännön 2 kohdan mukaisella tavalla. Lisäksi tämän faksin otsikossa mainitaan ”täytäntöönpanoasetuksen 15 sääntö ja 18 säännön 2 kohta” (rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation).
- 67 On myös riidatonta, että väliintulija toimitti 28.5.1999 menettelykielellä laaditun käännöksen niiden tavaroiden ja palveluiden luettelosta, joita varten aikaisemmat tavaramerkit oli rekisteröity. Täten väiteilmoituksesta tuli ”asetuksen [N:o 40/94] tai [täytäntöönpanoasetuksen] muiden säännösten” mukainen, sellaisena kuin niihin viitataan täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 2 kohdassa.
- 68 Seuraavaksi väiteosasto myönsi 29.6.1999 päivätyllä faksilla väliintulijalle määräajan sellaisten täydentävien seikkojen, todisteiden tai perusteluiden esittämistä varten, joiden väliintulija katsoi olevan hyödyllisiä tukemaan väitettä, mutta ilmoitti kuitenkin, että kaikkien asiakirjojen piti olla laadittu väitemenettelyn kielellä tai niiden liitteenä piti olla käännös.
- 69 Tältä osin on aiheellista todeta, että tämä faksi on asetuksen N:o 40/94 42 artiklan, täytäntöönpanoasetuksen 16 säännön 2 ja 3 kohdan ja 17 säännön 2 kohdan mukainen siltä osin kuin näissä säännöksissä säädetään, että väitteen tueksi esitettävät seikat, todisteet tai perustelut voidaan esittää viraston asettaman määräajan puitteissa. Lisäksi tämän faksin otsikossa mainitaan täytäntöönpanoasetuksen 19 säännön 1 kohta, 16 säännön 3 kohta, 17 säännön 2 kohta ja 20 säännön 2 kohta.

- 70 Lisäksi on totta, että väiteosasto ei ilmoittanut väitteentekijälle rekisteröintitodistusten käännöksen puuttumisesta, sellaisena kuin näitä käännöksiä tarkoitetaan täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdassa. Kuten edellä mainitusta asiasta Chef (tuomion 52 ja 53 kohta) kuitenkin ilmenee, todisteita ja niistä väitemenettelyn kielelle tehtyjä käännöksiä koskevat lailliset vaatimukset ovat väitteen hyväksymisen asiallisia edellytyksiä ja väiteosastolla ei näin ollen ollut velvollisuutta huomauttaa väliintulijalle siitä puutteesta, että tämä ei ollut toimittanut käännöstä aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistuksesta. Tältä osin on muistutettava, että sellaisen luetteloiden käännöksen puuttuminen, joissa on lueteltu rekisteröidyillä tavaramerkeillä tarkoitettut tavarat ja palvelut, on täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohdan vii alakohdan ja 17 säännön 1 kohdan vastaista ja kuuluu näin ollen täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 2 kohdan piiriin. Sen sijaan aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten käännösten puuttuminen ei ole yhdenkään asetuksen N:o 40/94 tai täytäntöönpanoasetuksen sellaisen säännöksen vastaista, jota täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 2 kohdassa tarkoitetaan.
- 71 Edellä todetun valossa on aiheellista tarkastella väliintulijan esittämät perustelut, jotka on esitelty edellä 54 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa.
- 72 Alustavasti on todettava, että kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, sääntöä, jonka mukaan väitteen tueksi esitetyt todisteet on esitettävä väitemenettelyn kielellä tai niihin on liitettävä tämän kielinen käännös, voidaan perustella sillä, että on tarpeellista noudattaa kontradiktorista periaatetta ja inter partes -menettelyiden asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta. Vaikka pitääkin paikkansa, kuten väliintulija väittää, että väitteentekijä ei ole lainkaan velvollinen toimittamaan täydellistä käännöstä aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistuksista, tämä ei merkitse, että väiteosastolla olisi velvollisuus ottaa huomioon väitteen aineelliselta kannalta tutkimisen yhteydessä rekisteröintitodistuksia, jotka on toimitettu jollakin muulla kuin väitemenettelyn kielellä. Kun rekisteröintitodistuksista ei ole olemassa menettelykielellä laadittuja käännöksiä, väiteosasto voi perustellusti hylätä väitteen perusteettomana, jos se ei voi tehdä päätöstä muiden sen hallussa mahdollisesti

olevien todisteiden perusteella, kuten täytäntöönpanoasetuksen 20 säännön 3 kohdassa säädetään (em. asia Chef, tuomion 42, 44, 60 ja 61 kohta). On syytä lisätä, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole vedottu tähän viimeksi mainittuun säännökseen.

73 Siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan todisteena tavaramerkeistä, joille väite perustuu, ei ole rekisteröintitodistusten käännös, vaan itse rekisteröintitodistus, on aiheellista korostaa, että vaikka todisteena siis on rekisteröintitodistus eikä niiden käännös, asian laita on kuitenkin siten, että jotta tämä todiste voitaisiin ottaa huomioon, sen on täytettävä täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 2 kohdassa asetetut kielelliset edellytykset.

74 Siltä osin kuin on kyse siitä, että on tarpeellista kääntää kyseessä olevat asiakirjat kokonaan, minkä väliintulija on kiistänyt, on korostettava, että kysymys, joka koskee sitä, voidaanko kyseisten asiakirjojen tiettyjä seikkoja pitää kyseisen väitteen kannalta merkityksellisinä, ja sitä, voidaanko ne siis jättää kääntämättä, kuuluu väitteentekijän vapaan harkinnan piiriin, miltä osin on kuitenkin huomattava, että väiteosaston on otettava kuitenkin huomioon vain ne seikat, jotka tosiasiallisesti on käännetty menettelykielelle. Lisäksi esillä olevan asian asiakirja-aineistosta käy ilmi, että hollannin, italian ja ranskan kielellä toimitetut asiakirjat eivät ole niin pitkät, verrattuna muun muassa käännettyyn tavaraluetteloon, että velvollisuutta toimittaa siitä käännös voitaisiin pitää suhteettomana ja kohtuuttomana.

75 Siltä osin kuin on kyse väliintulijan väitteestä, joka koskee viraston valituslautakuntien päätöksiä, riittää, kun muistutetaan, että merkin rekisteröimistä yhteisön tavaramerkkinä koskevat päätökset, jotka valituslautakuntien on tehtävä asetuksen N:o 40/94 nojalla, kuuluvat sidotun harkinnan eivätkä vapaan harkinnan piiriin. Tämän vuoksi valituslautakuntien päätösten lainmukaisuutta on arvioitava yksinomaan tämän asetuksen nojalla, sellaisena kuin yhteisön tuomioistuin on sitä

tulkinnut, eikä valituslautakuntien aiemman päätöskäytännön pohjalta (ks. mm. yhdistetyt asiat T-79/01 ja T-86/01, Bosch v. SMHV (Kit Pro ja Kit Super Pro), tuomio 20.11.2002, Kok. 2002, s. II-4881, 32 kohta).

- 76 Siltä osin kuin lopuksi on kyse väliintulijan väitteestä, jonka mukaan vaikka väiteosasto katsoi, että 7.4.1999 päivätyssä faksissa todettua puutetta, eli rekisteröintien kattamien tavaroiden luetteloiden käännosten puuttumista, ei ollut korjattu, sen oli johdonmukaisuuden vuoksi jätettävä väite tutkimatta, mitä se ei tehnyt, riittää, kun todetaan, että nyt esillä oleva riita-asia ei koske aikaisempien tavaramerkkien kattamista tavaroista ja palveluista laadittujen luetteloiden käännosten puuttumista, vaan aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten käännosten puuttumista.
- 77 Yhtäkään väliintulijan esittämää väitettä ei siis voida hyväksyä.
- 78 Edellä todetusta johtuu, että edellä 63 kohdassa tarkoitetussa valituslautakunnan toteamuksessa, jonka mukaan väliintulijan olisi pitänyt toimittaa menettelykielellä rekisterissä olevat täsmälliset tiedot, ei ole oikeudellista virhettä.

Väliintulijan perusteltu luottamus

- 79 Valituslautakunta teki riidanalaisen päätöksen 24 kohdassa seuraavan päätelmän:

”Lähettyessään edellä mainitut ilmoitukset [toisin sanoen 7.4.1999 ja 29.6.1999 päivätyt faksit] väiteosasto sai väitteentekijässä aikaan perustellun luottamuksen

siihen, että väiteilmoituksen liitteenä olevissa rekisteröintitodistusten jäljennöksissä ei ollut muotovirhettä. Väitteentekijällä oli oikeus olettaa, että koska se oli toimittanut tarpeellisen käännöksen kyseessä olevista tavaroista, se oli noudattanut lainsäädännössä asetettuja muotovaatimuksia.”

80 On kuitenkin muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus vaatia luottamuksensuojaa, joka on yksi yhteisön perustavanlaatuisista periaatteista, koskee kaikkia oikeussubjekteja, jotka ovat sellaisessa tilanteessa, josta ilmenee, että heille on erityisesti yhteisön toimielimen antamien täsmällisten vakuutusten vuoksi syntynyt perusteltuja odotuksia (ks. mm. asia T-273/01, Innova Privat-Akademie v. komissio, tuomio 19.3.2003, Kok. 2003, s. II-1093, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

81 Tältä osin on todettava, että riidanalaisesta päätöksestä tai valituslautakunnan käsiteltävänä olleesta asiakirja-aineistosta ei käy ilmi, että väliintulija olisi mitenkään vedonnut valituslautakunnassa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen. Sen määrittämistä varten, toimiko valituslautakunta oikein katsoessaan viran puolesta, että väiteosasto sai väliintulijassa aikaan perustellun luottamuksen, on aiheellista tarkastella tältä osin merkitykselliset esillä olevan asian seikat.

82 Ensimmäinen seikka on väiteosaston 7.4.1999 päivätty faksi, jossa väliintulijaa kehoitetaan toimittamaan englanninkielinen käänнос aikaisemman tavaramerkin kattamista tavaroista väitteen tutkimatta jättämisen uhalla. Valituslautakunnan mukaan tämä kirje oli muotoiltu harhauttavalla tavalla, koska siinä annettiin ymmärtää, että ainoa puuttuva seikka oli tavaraluettelon englanninkielinen käänнос, ilman että siinä olisi mainittu, että rekisteröintitodistuksista oli toimitettava täydelliset käännökset.

- 83 Toinen seikka on väliintulijan 28.5.1999 päivätyn faksin virke, jossa väliintulija kehottaa virastoa ilmoittamaan sille, jos se tarvitsi lisätietoja. Valituslautakunta viittasi riidanalaisen päätöksen 21 kohdassa tähän virkkeeseen ja katsoi, että ”koska väiteosasto ei ollut vastannut, väitteentekijä teki johdonmukaisen (mutta virheelisen) päätöksen, että väitteen osalta kaikki oli kunnossa”.
- 84 Kolmas seikka on väiteosaston 29.6.1999 päivättyyn faksiin sisältyvä virke, jossa väliintulijalle kerrotaan, että sille oli ”myönnetty viimeinen — — pituinen määräaika kaikkien sellaisten täydentävien seikkojen, todisteiden tai perusteluiden esittämistä varten, joita se piti tarpeellisina tukemaan väitettä”, kun tätä virkettä tulkitaan yhdessä väiteosaston 7.4.1999 päivätyn faksin kanssa. Valituslautakunnan mukaan tämä ilmoitus ei selventänyt kahdella aikaisemmalla ilmoituksella luotua väärinkäsitystä.
- 85 Valituslautakunnan näistä kolmesta seikasta tekemään arviointiin ei kuitenkaan voida yhtyä.
- 86 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse väiteosaston 7.4.1999 päiväystä faksista, on aiheellista todeta, että tässä faksissa viitataan nimenomaisesti täytäntöönpanoasetuksen 15 sääntöön ja 18 säännön 2 kohtaan ja että siinä mainitaan vain, että ilmoitusta tavaroista ja palveluista ei toimitettu väitemenettelyn kielellä. Koska tässä faksissa ei kuitenkaan ollut täsmällisiä viittauksia muun muassa tämän saman asetuksen 16 ja 17 sääntöön, se ei voinut olla perustana väliintulijalle syntyneeseen perusteltuun luottamukseen siltä osin, oliko väliintulija noudattanut kyseisen asetuksen 17 säännön 2 kohdassa asetettua edellytystä todisteiden ja perusteena olevien asiakirjojen toimittamisesta. Tätä arviota tukee se seikka, että väliintulija itse ei viitannut tähän faksiin vedotakseen perusteltuun luottamukseen.

- 87 Siltä osin kuin on kyse toisesta edellä mainitusta seikasta, on todettava, että tällaista ilmoitusta, joka on peräisin väliintulijalta itseltään, ei voida rinnastaa yhteisön hallintoviranomaisen toimintaan, joka voi synnyttää väitteentekijälle perusteltuja odotuksia. Perusteltu luottamus ei nimittäin voi perustua sen osapuolen yksipuoliseen toimintaan, jonka etujen mukaista se olisi. Lisäksi, kuten virasto on aivan oikein huomauttanut, tästä seikasta aiheutuisi väiteosastolle velvollisuus väitteentekijän avustamiseen, mikä on tämän järjestelmän kanssa yhteensopimaton.
- 88 Kun on kyse kolmannelta edellä mainitusta seikasta, toisin sanoen 29.6.1999 päivätyssä faksissa olevasta virkkeestä, jota on lainattu edellä 84 kohdassa, on huomautettava, että kun otetaan erityisesti huomioon sanan "täydentävä" käyttö, tämä virke, luettuna yhdessä 7.4.1999 päivätyksen faksin kanssa, ei myöskään ollut luonteeltaan sellainen, että se olisi voinut synnyttää väliintulijalle perustellun odotuksen siltä osin, että toimitetut rekisteröintitodistukset täyttivät asian kannalta merkitykselliset kielelliset edellytykset. Tässä kirjeessä ei nimittäin täsmennetä mitään tältä osin. Jos tällä kirjeellä ei kuitenkaan voitu poistaa väliintulijalle mahdollisesti aiheutunutta väärinkäsitystä tai epäilyä, väliintulijan tehtävänä oli hankkia tarvittaessa tietoja virastolta.
- 89 Lisäksi valituslautakunta katsoi virheellisesti riidanalaisen päätöksen 22 kohdassa, että tällä 29.6.1999 päivätyllä faksilla ilmoitettiin väliintulijalle, että sillä oli neljän kuukauden määräaika muiden sellaisten seikkojen, todisteiden tai perusteluiden esittämistä varten, joita se piti tarpeellisina tukemaan väitettään, ja että "asiakirjat" oli toimitettava menettelykielellä tai niihin oli liitettävä käännös ("that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation"). Todellisuudessa tässä faksissa todetaan, että "kaikki asiakirjat" on laadittava väitemenettelyn kielellä tai niihin on liitettävä käännös ("Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation"). Tätä menettelykieltä koskevaa toteamusta ei siis voida tulkita siten, että siinä viitataan vain niihin "muihin seikkoihin, todisteisiin tai perusteluihin".

Tämä toteamus on päinvastoin yleinen, ja sillä näin ollen estetään, että 29.6.1999 päivättyä faksia voitaisiin tulkita siten, että sillä tarkoitetaan, että väiteilmoitukseen liitetyt rekisteröintitodistusten jäljennökset täyttivät kielelliset edellytykset.

- 90 Lopuksi väliintulija väittää, että 29.6.1999 päivätty faksi, kun sitä tarkastellaan sen tavallisessa merkityksessä, merkitsi, että 7.4.1999 päivätystä faksista todettu puute, eli se, että aikaisempien tavaramerkkien kattamien tavaroiden menettelykielellä laadittu käännös puuttui, oli korjattu, ja näin väliintulija myöntää itse, että tätä faksia ei voida tulkita siten, että se merkitsi, että itse rekisteröintitodistukset täyttivät kielelliset edellytykset.
- 91 Väliintulija väittää vielä, että kahdessa sen mainitsemista viidestä valituslautakuntien päätöksistä päätettiin, että väiteosaston toiminnan vuoksi kyseessä ollut väitteentekijä saattoi vedota perusteltuun luottamukseen siltä osin kuin on kyse siitä, oliko ne edellytykset täytetty, jotka koskivat kyseisten rekisteröintitodistusten sisältämien tietojen kääntämistä.
- 92 Tältä osin on aiheellista muistuttaa, kuten edellä on todettu ja kun ei oteta huomioon kysymystä, joka koskee sitä, ovatko nämä päätökset edellä mainitun perusteltua luottamusta koskevan oikeuskäytännön mukaisia, että valituslautakuntien päätösten lainmukaisuutta ei voida arvioida niiden aikaisempien päätösten perusteella (em. asia Kit Pro ja Kit Super Pro, tuomion 32 kohta).
- 93 Näin ollen on pääteltävä, että valituslautakunta teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että väiteosasto oli synnyttänyt väliintulijalle perustellun luottamuksen sen osalta, että väiteilmoitukseen liitetyissä rekisteröintitodistusten jäljennöksissä ei ollut muotovirhettä.

- 94 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että ainoa kumoamisperuste on hyväksyttävä. Täten riidanalainen päätös on kumottava vaadituilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

- 95 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 96 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa väliintulija on hävinnyt asian siltä osin kuin riidanalainen päätös on kumottava kantajan vaatimusten mukaisesti. Kantaja ei kuitenkaan ole vaatinut, että väliintulija velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vaan että virasto velvoitetaan korvaamaan kyseiset kulut, mukaan lukien valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.
- 97 Tältä osin on todettava, että vaikka virasto tuki kantajan esittämää ensimmäistä kanneperustetta, se on velvoitettava korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, koska päätöksen on tehnyt yksi sen valituslautakunnista. Näin ollen on määrättävä, että kantajan vaatimusten mukaisesti virasto vastaa kantajalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien kantajalle valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut, ja että väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2002 tekemä päätös (asia R 1003/2000-1) kumotaan siltä osin kuin siinä kumotaan väiteosaston 7.9.2000 tekemä päätös, palautetaan asia väiteosastoon ja veloitetaan jokainen osapuoli huolehtimaan valituslautakunnassa käydyn menettelyn puitteissa niille aiheutuneista kuluista.**

- 2) Virasto veloitetaan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne, jotka kantajalle ovat aiheutuneet valituslautakunnassa käydystä menettelystä.**

- 3) Väliintulija huolehtii omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Forwood

Pirrung

Meij

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 2004.

H. Jung

N. J. Forwood

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja